

Előfizetési díj: Vidékre postán vagy helyben házból...

EGYETERTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői iroda: Budapest, IV. himzö-utca 1. sz.

Budapest, június 15.

Mennél tovább haladunk előre az évaddal és mennél távolabb esik tőlünk a múlt évi berlini kongresszus...

Maga a török kérdés annyi különféle apró kérdésekre oszlik, hogy azokból egy is elég volna új chaos teremtésére.

A „Pol. Corr.” communiqueja tökéletes homályban hagyja s majdnem el akarja hitetni, hogy ezen okkupáció talán egészen el is maradt.

A másik elintézetlen kérdés a fez és kalpag, a bolgár és török zászló kérdés Kelet-Ruméliában.

A bécsi „Fremdenblatt” szombati számában „Oesterreichische Staatsbahn” címmel egy közlemény jelent meg...

Kinek kedvéért és mi célból történik ezen teljesen légből kapott hírek terjesztése, hogy a budapesti zsimonyi balparti összeköttetést a magyar kormány eljuttatja...

Epen ily légből kapottak a panosavai összeköttetés iránti tárgyalásokról közölt hírek s általában alapraktilis az egész közlemény azon végtelében foglalt állítással együtt...

Választási mozgalmak Ausztriában. A közvetlen választás mellett nyilatkozott tegnapelőtt F. n. f. Haus, Bécs egyik külvárosának választópolgársa.

Jaegerndorfban jelentik, hogy ott dr. Mengerer hó 13-án tartotta beszámoló beszédét. A jövő ulyásnak terjedő és feladatról szólva ki jelentette, hogy a program helyett némelyek által kiegészített programmal szívesen helyettesítetné...

Mintán Olaszország már több hónap óta néma szerepet vitt az európai kérdésekben. Most még is úgy látszik, hogy politikája bizonyos irányban indul és ezen irány párhuzamosan megy az angol kabinet politikájával.

Egy állam sem néz oly nagy megpróbáltatásnak elibe, mint Franciaország. Holnap kell megkezdődnie a kamarában a vitának Ferry nevelésügyi törvényjavaslatára felett.

Az elnököl gr. Lónyay kivül ott láttuk a mai gyűlésben B. Senyey Pált, gr. Károlyi Sándort, B. Liptay Bélát, Csávósy Bélát.

Az ülés megnyitása előtt a tagok közt egy érdekesen összeállított füzetet osztottak szét, mely a vidéki egyetlek működéséről statisztikai összeállítást tartalmaz.

Az ülés lefolyásáról a következő tudósítást közölhetjük: Lónyay Menyhért gr. a közgyűlést néhány szóval üdvözlölvén, azt megnyitottnak jelenti ki.

Budapest, június 15. A bécsi „Uj Presse”, mintán a „Pol. Corr.” impertinens hirtetését derekasan letromfolta, újra megkezdte a harcát Andrássy gróf politikájával.

és még most is állítja, hogy Andrássy állása meg van ingatva, hogy a külügyéri tárcza kisikamlk kezéből és támaszkodva a „Standard” bécsi levelezőjére...

A központi bizottság az 1878. január 20. és 21. napján tartott nagygyűlés után megalakulva, első teendője az volt, hogy az alapszabályok jóváhagyását a „nm. közm. és közl. miniszter urhoz felterjesztette s tisztelettel jelentjük...

Nem lehet czélunk, részletesen felsorolni mindazon lépéseket, melyeket egy egyes társulatok, valamint a Tiszavölgy közös érdekében tettünk...

Nagygyűléseink folyton hangoztatták, és mi sem tévesztők egy percze sem szem elől azon nagy fontosságok, melyely a casteri kiigazítás s a végleges casteri kérdése, az ár. területek illetéleg bir: ennélfogva a casteri kiigazítás illetéleg, egyeztetésnek az irányult, hogy a 16159-877. számú min. körrendelet, mely a casteri kiigazítás alkalmával felmerült serelemek orvoslását stb. lehetővé, a vidéki érdekeltégek által jogos érdekeik megővására minél hatályosabban és minél teljesebben használhatassék fel...

Nem szükséges hosszasan vizálni a központi bizottság az értesítést és intézkedéseit, melyekkel a vidéki egyetleknek a reklamációját megtehető s jogos panaszait orvoslása körül kezelték...

A központi bizottság kiválóan azon módosított foglalkozott, melylyel a rendkívüli fenntartási költség az ár. területek tiszta jövedelméhez az 1875. VII. t. cz. 18. és 39. §. e) pontja alapján betudandó volna...

1. A tiszta jövedelem eredeti meghatározásánál a hasonemű és hasonlatos fensiki és ártéri birtok — tekintettel az utóbbiak viszonyaira — azonos tiszta jövedelemmel nem vétehtetik fel.

2. A társulatoknak megengedendő, hogy a kasteri munkálatoknak folytonos figyelemmel lenedő kiserése czéljából egy társulati megbízottat tartassanak, ki a társulat területén eszközöket eljárszókhoz szintén meghívandó lesz.

3. A községeknek meghagyandó, hogy a helyszínen nem lakó földbirtokosokat az egyes eljárásokról kézbécsítési vevények mellett értesítési s a kasteri közegek utasítandó, hogy helyszíni eljárásait a megfelelő vidéki lapokban is a lehető legnagyobb nyilvánossággal hirdetessék.

4. A 39. §. e) pontja a központi bizottság értelemező, hogy ott, hol a rendkívüli költségek levonására kisméltított tiszta jövedelemnek a nyolcvan százalékot meg nem felel meg, a kérdéses terület ne a felsőbb, hanem az alsóbb osztályba soroztassék.

5. Az 1875. VII. t. cz. 18. §-ban meghatározott rendkívüli költségek az alaptelek egy százalékában fejteztessék ki s a casteri tiszta jövedelem arányában osztassanak meg. E költség beszámítását, illetőleg a befektetési tőke 12 százaléka, irányadásul azon esetekben elfogadandó volna, midőn sem a kormány, sem pedig az érdekeltektől a költségek liquidációját kívánni nem fogja.

Mindeztal még ezen külön liquidatióknál is a befektetési tőke 7 százaléka kamata fix tételként volna mindentűn egyenlően alapul felveendő, s az utolsó 6 évi összes kiadások átlaga csupán azt határozná meg, hogy a szorosabb értelemben vett fenntartási költség a fix 8%-on felül az alaptelek hány százalékában találja kifejezését.

A min. egyes értekezlet ezen megállapodásai a társulatoknak meg volna adandó azonban azt is, hogy a 12 százalékkal szemben liquidációt követelhesenek.

Mindeztal még ezen külön liquidatióknál is a befektetési tőke 7 százaléka kamata fix tételként volna mindentűn egyenlően alapul felveendő, s az utolsó 6 évi összes kiadások átlaga csupán azt határozná meg, hogy a szorosabb értelemben vett fenntartási költség a fix 8%-on felül az alaptelek hány százalékában találja kifejezését.

A min. egyes értekezlet ezen megállapodásai a társulatoknak meg volna adandó azonban azt is, hogy a 12 százalékkal szemben liquidációt követelhesenek.

Mindeztal még ezen külön liquidatióknál is a befektetési tőke 7 százaléka kamata fix tételként volna mindentűn egyenlően alapul felveendő, s az utolsó 6 évi összes kiadások átlaga csupán azt határozná meg, hogy a szorosabb értelemben vett fenntartási költség a fix 8%-on felül az alaptelek hány százalékában találja kifejezését.

a kormány képviselőit, mit a közgyűlés örvendese tudomásul vesz. Megemlíti, hogy mintán az alapszabályok 22. §-a értelmében önálló indítvány nem jelentetett be, csak a központi bizottság indítványai fogtak tárgyalatni.

Dr. Darányi Ignáz: Tiszelt közgyűlés! Az alapszabályok 27. §. d) pontjának megfelelőleg, évi jelentésünket következőkben van szerencsénk tisztelettel előadni:

Nem lehet czélunk, részletesen felsorolni mindazon lépéseket, melyeket egy egyes társulatok, valamint a Tiszavölgy közös érdekében tettünk...

Nagygyűléseink folyton hangoztatták, és mi sem tévesztők egy percze sem szem elől azon nagy fontosságok, melyely a casteri kiigazítás s a végleges casteri kérdése, az ár. területek illetéleg bir: ennélfogva a casteri kiigazítás illetéleg, egyeztetésnek az irányult, hogy a 16159-877. számú min. körrendelet, mely a casteri kiigazítás alkalmával felmerült serelemek orvoslását stb. lehetővé, a vidéki érdekeltégek által jogos érdekeik megővására minél hatályosabban és minél teljesebben használhatassék fel...

Nem szükséges hosszasan vizálni a központi bizottság az értesítést és intézkedéseit, melyekkel a vidéki egyetleknek a reklamációját megtehető s jogos panaszait orvoslása körül kezelték...

A központi bizottság kiválóan azon módosított foglalkozott, melylyel a rendkívüli fenntartási költség az ár. területek tiszta jövedelméhez az 1875. VII. t. cz. 18. és 39. §. e) pontja alapján betudandó volna...

1. A tiszta jövedelem eredeti meghatározásánál a hasonemű és hasonlatos fensiki és ártéri birtok — tekintettel az utóbbiak viszonyaira — azonos tiszta jövedelemmel nem vétehtetik fel.

2. A társulatoknak megengedendő, hogy a kasteri munkálatoknak folytonos figyelemmel lenedő kiserése czéljából egy társulati megbízottat tartassanak, ki a társulat területén eszközöket eljárszókhoz szintén meghívandó lesz.

3. A községeknek meghagyandó, hogy a helyszínen nem lakó földbirtokosokat az egyes eljárásokról kézbécsítési vevények mellett értesítési s a kasteri közegek utasítandó, hogy helyszíni eljárásait a megfelelő vidéki lapokban is a lehető legnagyobb nyilvánossággal hirdetessék.

4. A 39. §. e) pontja a központi bizottság értelemező, hogy ott, hol a rendkívüli költségek levonására kisméltított tiszta jövedelemnek a nyolcvan százalékot meg nem felel meg, a kérdéses terület ne a felsőbb, hanem az alsóbb osztályba soroztassék.

5. Az 1875. VII. t. cz. 18. §-ban meghatározott rendkívüli költségek az alaptelek egy százalékában fejteztessék ki s a casteri tiszta jövedelem arányában osztassanak meg. E költség beszámítását, illetőleg a befektetési tőke 12 százaléka, irányadásul azon esetekben elfogadandó volna, midőn sem a kormány, sem pedig az érdekeltektől a költségek liquidációját kívánni nem fogja.

Mindeztal még ezen külön liquidatióknál is a befektetési tőke 7 százaléka kamata fix tételként volna mindentűn egyenlően alapul felveendő, s az utolsó 6 évi összes kiadások átlaga csupán azt határozná meg, hogy a szorosabb értelemben vett fenntartási költség a fix 8%-on felül az alaptelek hány százalékában találja kifejezését.

A min. egyes értekezlet ezen megállapodásai a társulatoknak meg volna adandó azonban azt is, hogy a 12 százalékkal szemben liquidációt követelhesenek.

Mindeztal még ezen külön liquidatióknál is a befektetési tőke 7 százaléka kamata fix tételként volna mindentűn egyenlően alapul felveendő, s az utolsó 6 évi összes kiadások átlaga csupán azt határozná meg, hogy a szorosabb értelemben vett fenntartási költség a fix 8%-on felül az alaptelek hány százalékában találja kifejezését.

A min. egyes értekezlet ezen megállapodásai a társulatoknak meg volna adandó azonban azt is, hogy a 12 százalékkal szemben liquidációt követelhesenek.

Mindeztal még ezen külön liquidatióknál is a befektetési tőke 7 százaléka kamata fix tételként volna mindentűn egyenlően alapul felveendő, s az utolsó 6 évi összes kiadások átlaga csupán azt határozná meg, hogy a szorosabb értelemben vett fenntartási költség a fix 8%-on felül az alaptelek hány százalékában találja kifejezését.

által nem állapított meg, sőt azon kérelmünkkel, hogy a liquidációk a központi bizottságnak meg, a casteri törvénynek a technikai kivétel meghatározó rendelkezésre való utalással el is utasítottunk; mindazonáltal nem támasztunk kétséget az iránt, hogy az ez értekezleten ép úgy a kormány közegét, valamint a többi értekezlet tagok által hosszas eszmecsérek után létrejött elvi megállapodások a nm. pénzügyminiszter ur által annál is inkább elfogadtatni fognak, mert ezek nélkül az 1875. VII. t. cz. 18. és 39. §. e) pontjában foglalt kedvezmény csupán írott malaszt maradna; s az ártéri földek, szemben a fensiki földekkel, aránytalan megterheléssel sújtottak.

Nem hagyhatjuk megemlítés nélkül azt sem, miszerint a nagygyűlés azon utasításának, hogy törvényhozási intézkedést eszközöljünk az iránt, hogy az 1875. VII. törvények 53-ik §-a visszafelé is alkalmaztassék s az ármentesített területek adója még az esetre is, ha változtak is a mivelségi ágak, 15 évig változatlan maradjon, — érvényt szerzünk nem sikerült, bár tagadhatatlan, hogy ha az 1875. évi VII. t. cz. 53. §-án változtatás nem történik, hiányzani fog az ösztön arra, hogy az 1875. VII. t. cz. szerinti új adókiegészítést megelőzően új ármentesítési eszközök teremtessék, s ezzel kapcsolatosan új adóalakok teremtessék.

A központi bizottság irányelve mindig az volt, hogy még jogos kérelmeit is nem egyszer megsértelte a végből, nehogy szerénytelennek tünjék fel; — ha nem is helyeseltük, de magunknak megmagyarázni képesek valánk, hogy a nm. miniszterium tartózkodó volt akkor, midőn az 1875. VII. törvényeket csupán és egyesegyedül az ármentesített területek érdekében módosított novellát kellett volna a törvényhozási elé terjesztetni; — de ha nem ismételtük erre nézve minduntalan kérelmeinket, nem tettük ezt azért, mert midőn kitéltük, hogy az 1875. VII. t. cz. 53. §-án jelölt rendelkezéseit is a gyakorlati tapasztalatokhoz képest novellák által módosítani elkerülhetlen szükség lesz, s mert bizony meg voltak és meg vannak győződve, hogy ez alkalomból a casteri törvénybe felvetnénk oly rendelkezések is, melyek imént kifejtett panaszainkat megszüntetni képesek lesznek.

A központi bizottság folytonos figyelmének tárgyát képezte a tiszavölgyi érdekelték pénzügyi helyzetének kérdése; jegyzőkönyveink bizonyosokat tesznek azon folytonos küzdelemről, melyet a tárgyan folytattunk; sőt mindön láttuk, hogy ha a kezdeményezés nehez szerepére nem vállalkozunk, ezért érnél alig fogunk, magunk készítettünk a tiszavölgyi községeknek egy törvényjavaslatot s azt a magas kormány által a törvényhozási elébe terjesztetni kértük, s kérelmünknek csakhamar sulyt kölcsönöztek azon szomorú katasztrófák, a melyek a Tiszavölgyt érték. A nm. miniszterium ezzel szemben egy, a Tisza és mellékfolyói mentő alkut ármentesített társulatnak adandó s 8 millió forint terjedelmű állami előlegrel szóló törvényjavaslatot terjesztett a törvényhozási elé.

Ámbár a kérdés a napirend külön tárgyat is képez, mindazonáltal nem hallgathatjuk el itt sem, hogy a központi bizottság azonnal összeülve, felterjesztett intézést a kormányhoz, a melyben kijelentettük, hogy nézetünk szerint egy bizonytalan időre benyújtott előleggel a tiszavölgyi érdekelték bányajárási jogok szerinte nem lesz s nyugodtak alig lehetünk addig, míg az előleg mi módjára leendő visszafizetése biztosítása nincs; minek folytán az érdekeltek, hogy törvényhozási adások utasítás a pénzügyminiszternek az általunk kérelmezett előnyök és kedvezmények alapján megkövetendő végleges költségek tárgyalásainak megkezdésére. A törvényhozási ugyan ezen kérelmünknek nem tett eleget, mindazonáltal megnyugtatásunkra szolgál, hogy a nm. pénzügyminiszter ur a képviselőház előtt kijelenteni méltóztatott, miszerint a végleges kölcsönnek a legkedvezőbb alakban leendő megkötését a legközelebbi jövő sürgős teendői közé számítja.

Egy másik törvényjavaslat készítésével is foglalkoztunk, s ez volt az 1871. XXXIX. t. cz. módosításáról szóló törvényjavaslat.

Lassan ugyanis megérlelte a tapasztalat azon nézetet, hogy az 1871. XXXIX. t. cz. a viszonyok követelményeinek több részleteiben többé nem felel meg; ezen törvényjavaslat módosítását tehát törvényre leendő emeltes czéljából a nm. közm. és közl. miniszter urnak benyújtottuk; sajnálatl konstátáljuk azonban, hogy ezen kérvényünkre nemcsak hogy választ nem nyertünk, de sőt a nm. közm. és közl. miniszter ur minden megkérdésünknél nélkül az említett t. cz. módosításáról és kiegyezéséről még más törvényjavaslatot készített és nyújtott be a képviselőháznak.

Nem vonjuk kétségbe, hogy az általunk készített törvényjavaslati vázlatból némely rendelkezések a ház asztalára letett törvényjavaslatban is befoglaltatnak; mindazonáltal igen óhajandó lett volna, hogy a tiszavölgyi érdekeltégeknek a kormány által is elismert ezen kérvésele, tekintve azon messzeható új rendelkezéseket, melyek a törvényjavaslatban s jelenleg már törvényben foglaltatnak, meghallgatott volna. A központi bizottság, meghallgatott volna. A központi bizottság, midőn látta, hogy részre nem adatik azon idő, mely az ezen törvényjavaslat feletti részletes véleménynyilvánításra szükséges volna, nem mulasztotta el a kormány figyelmé felkeltésére azon nevezetesebb hiányokra, melyeket a törvényjavaslatban észlelt; kiemeltük ugyanis azon meggyőződésünket, hogy a kormány hiába igyekszik a társulatok autonómiáját a védekezés egyöntetűségének biztosítása érdekében megszorítani, ha nem lesz közvetlenül a közl. miniszter alárendelve az egységes, következetes és gyakorlati vezetés biztosítása czéljából egy külön tiszavölgyi ügy, a mint az gr. Széchenyi István s később gr. Szapáry József idejében fennállott, mely a kellő adminisztráció s technikai erővel ellátva, a beérkezendő száz és száz jegyzőkönyvet, ne csak ad acta tegye, hanem a viszony teljes ismerete által indokolt gyorsasággal és erőlyel a vidéki egyetlek érdekeit is elmozdítsa.

Egy másik hiánya a törvényjavaslatnak, hogy a belvizek levezetése kérdésében szükséges törvényhozási intézkedéseket nem tartalmazza, s általában a belvizi törvény módosítása ezáltal mellőztetett; már pedig a belvizek kérdése napról-napra égetőbbé válik, a belvizek a vizszin emelkedésével

arányban folyton szaporodnak s ekkép akarva, nem akarva, komolyan hozzá kell látnunk az ármentesítés második stadiumához, t. i. a belvizek levezetéséhez; ámde a tapasztalás már e ddig is elégséges kimutatta, hogy megfelelő törvényhozási intézkedések nélkül, vagy épen ellentétes törvények mellett igen kevés az, a mit e térer tenhetünk.

Nem mulasztottuk el végül jelezni azt is, hogy a társulati kölcsönök évjáraideki beszedése és behajtásának módjait illetőleg a végleges tiszai kölcsöntörvény bejárndó lett volna, s hogy tulajdonképp ezen rendelkezéseknek a tiszavölgyi kölcsönről szóló törvényjavaslatban lett volna helye.

Ezen agyállyaink nem lönék ugyan figyelemre méltatva; lehetetlennek tartjuk azonban, hogy a viszonyok ereje a nm. kormányt ezen óhajaink méltánylására és teljesítésére ne vezesse; lehetetlennek tartjuk különösen, hogy ezennél, midőn a vidéki egyetlek autonómia, a csakugyan bizonyos fokig korlátolva lesz, a kormány mintegy ennek kiegyenlítése és a tiszavölgyi érdekelték megnyugtatósa érdekében minden alkalommal, valahányszor a szabályozási rendszer tekintetében, elvi kérdésekben, vagy egyéb nagyobb horderejű, a vidéki egyetleket érdeklő ügyekben fog határozni, a központi bizottságot meg ne hallgassa; de végül lehetetlennek tartjuk azt is, hogy látva azon nagy bizonytalanságot, mely a vízi kérdések elintézésénél országsgazte napirenden van, s tekintve azon körülményt, hogy addig, míg e térer az érdekeltek jog-bizottságra nem számíthatnak, a belvizek levezetése nagyobb haladásokat nem tehet, a harmadik stadium, az öntözési rendszer aerája pedig egyáltalán nem követhetnek be, a nm. kormány haladék nélkül oda irányozzák figyelmét, hogy mielőbb egy vizügy alkottassék ki, hogy egyébként is mindazon törvények, melyek vízi ügyeket érintenek és számtalan törvényben szét-szórva foglaltatnak, sőt részben egymással ellentébe is jöttek, egy mindent magában foglaló, egységes és összefüggő törvénybe foglaltassanak. A mi már a Tiszaszabályozás általános állapotát illeti, meg kell jegyeznünk, miszerint az utóbbi évek abnormis viszonyai majdnem egészen a védekezésre szorították a társulatok figyelmét és erejét; egyébként az ide esztolt s a társulatok felterjesztési nyomán közölt kimutatások hű képét fogják adni azon viszonyoknak, a melyekben az ármszultatok jelenleg vannak, sőt e kimutatásokból a társulatok és ármentesítési ügy multjára es jövőjére is lehet következtéseket vonni. A központi bizottság hivatala első sorban nem az, hogy bírdalt mondjon a vidéki egyetlek működésére felett; a csodolt kimutatások s azok összehasonlítása ugyis lehetővé fogja tenni, hogy minden egyetle a maga helyzetét mintegy tükrökben lássa, és helyesen felismerve azon helyzetét és szerepét, mely a Tiszavölgy nagy keretében reá vá, jövőbeni működését ahoz képest határozassa meg.

A tiszaszabályozás technikai kérdései az utóbbi években, de különösen azóta, a mióta a Tisza ez intében oly nagymérvű szerencsésintézkedéseket okozott, — a közügyemél folyton foglalkoztatják; ennek folytán a közvéleménynek engedve, a törvényhozási elhatározás, hogy a Tisza és mellékfolyóinak felújítását czéljából külföldi szakértőket hívandó be. A központi bizottság teljes méltányolva ugyan a törvényhozási ezen intézkedését, mindazonáltal azon szempontból indult ki, hogy azon szakértők nézete, kik évtizedek során át a helyszínen lakva, a folyamviszonyokat napról-napra megfigyelték, egészen mellőzhető annál kevésbé volna, mert csupán ezek tárgyalási adhatják meg azon substratumot, a mely a külföldi szakértők munkálkodásának helyes kiindulási pontját képezhetné.

Ezen szándék által vezérelve, egy albizottságot küldtünk ki, mely a társulat szakértőit, valamint a kir. folyármérnököket egy Budapestben tartandó szakértői értekezletre összehívta s megoldást végeztetett részükre mindazon kérdéseket, melyek a tiszavölgyi érdekeltégek technikai irányban foglalkoztatják.

Remélni véljük, hogy ez értekezlet meg fog felelni azon várakozásnak, melyet hoztunkotunk, s az értekezlet jegyzőkönyvében a külföldi szakértők egy oly minden befolyástól ment, szakértő véleményét fognak felhatalálni, melynek hiányát különben élenként fogták volna érezni; ugyanezen czél vézetelt bennünk akkor is, midőn a vidéki egyetleket felkértük, hogy árterek rajzait és egyéb segédadataikat másolatban a végből küldjék fel, hogy azok szükség esetén iten minden perczben rendelkezésre legyenek.

A központi bizottság mindaddig nem fog e részben álláspontot foglalni, míg a fenthivatkozott bel- és külföldi szakértők mindannyian nem nyilatkoztak volt; mert öntudatlanban van ezen nagy orkölcsi felelősségnek, melyet nyilatkozása szükségképp maga után kell hogy vonjon, s ezért nem véli helyesnek, hogy kezeit már most előt megkösse. Any nyilatkozatban konstátálni most is kötelességünknek vélünk, miszerint működésünk megkezdése óta minden változott azon nézetünk, hogy az alsó-tiszai átvezetések kiképzetése a tiszavölgyi egyik szükséglet képezi; — a központi bizottságnak része volt abban, hogy az alsó-tiszai átvezetések kiképzetésére három éven át évenként 700,000 frt határozottat a képviselőház által fordítottat, s e szerint a l-folyt éven is az ide mellékelte kormánykimutatás szerint e ezimen 700,000 forint kiadottat s öber szemmel örködött a központi bizottság a fölött, hogy a törvényhozási ezen intenzioja a gyakorlati végrehajtásnál hajtóerejét ne szenvedjen, s bár a Szegeed felett közvetlenül fekvő 89-dik számú átvezetés kotrása méltánylást érdemlő helyi okokból és tekintélyes oldalról sürgetve lön, a központi bizottság következes maradt felfogásához s ez átvezetés kikötörtését mindaddig felfoghatotnak nem tartotta, míg a Szegeednél álló összes átvezetés kikötörése el nem készült.

Egyébként a mederszabályozás körül történeteket illetőleg van szerencsénk a nm. kormánytól nyert s imént már hivatkozott kimutatást oly meggyőzőségi elve csatolni, miszerint a lefolyt érvben, országos tiszavölgyi felügyelő Boros Frigyes kir. tanácsos kineveztetett, a kir. folyármérnökök egy utjonnan szerveztetett, — s a vizállások jelzése körül sürgetésünkre némely reformok léptettek életbe; ez irányban is töltünk tehát egy lépést

